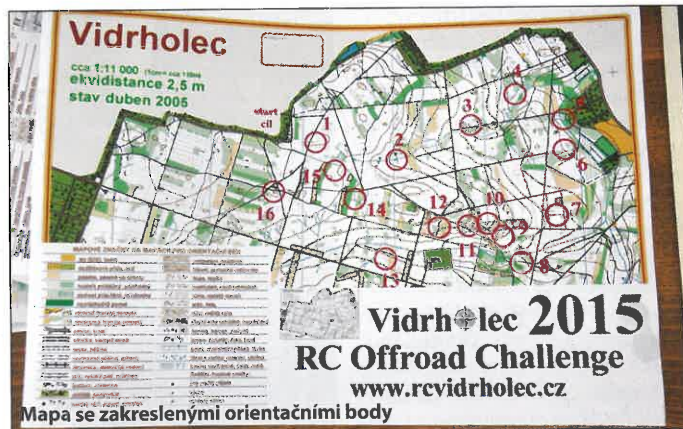

Vidrholec 2015

RC Offroad Challenge

Vidrholec 2015 byl ojedinělý závod na území České republiky, který se uskutečnil v neděli 19. dubna. Proč Vidrholec? Takto se nazývá zalesněná plocha v pražských Klánovicích. Nedělní závod se uskutečnil za krásného jarního počasí. Již od rána svítilo sluníčko, což přímo vybízelo k účasti na závodě s expedičními RC modely na zdravém lesním vzduchu. Pro ty, kterým tato ojedinělá akce nic neříká – jde o spojení prvků orientačního běhu s RC off-road modely. Někdo běží, někdo jde procházkou – tomu odpovídá i délka a čas, jehož dosáhly jednotlivé týmy. Dá se jednoduše říct orientační závod.

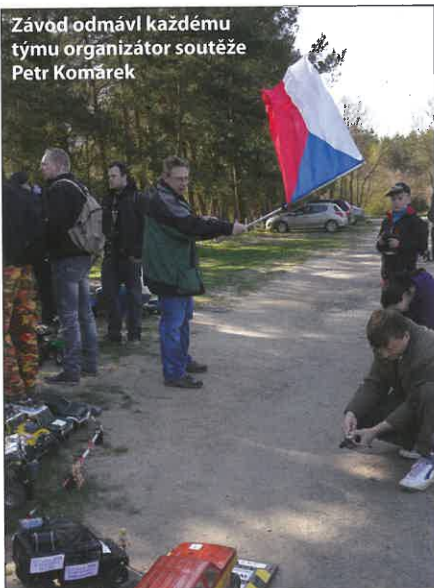
Závodu se účastní dvou až pětičlenné týmy. Letos byla startovní listina rozdělena na dvě kategorie, Expedice a Open (neexpediční RC modely). Každý z týmů při registra-

ci obdržel mapu s vyznačenými kontrolními body (checkpointy). Pátý ročník soutěže jich měl na mapě zakreslen šestnáct, vzdušnou čarou měl tedy závod

délku šest kilometrů. To ale neznamená, že týmy tuto vzdálenost ujely. Tým sice musí dané checkpointy projet v daném pořadí, ale cestu si volí každý podle svého

uvážení. Znamená to tedy, že každý tým může najet rozdílnou vzdálenost. Modely se vždy musejí fotografovat u každého kontrolního bodu a zapsat čas průjezdu do kar-

Závod odmávl každému týmu organizátor soutěže Petr Komárek

Letošního ročníku se zúčastnil rekordní počet týmů a modelů

Závod se startuje z rampy, celý tým za sebou

Příprava RC modelů k závodu je velmi náročná

ty závodu. Ke kontrolnímu bodu se dá dojet po cestě a až posledních několik desítek či stovek metrů odbočit do lesního terénu nebo lze jet přímoú trasou, a to někdy i houštím. Platí pravidlo, že tým se vždy sejde, respektive musí sejít u každého kontrolního bodu. Nejlepší je se sejít a jet společně. Rozhodující je čas projetí všech šestnácti checkpointů a dojet s RC modelem vlastní silou či nepojízdný model dotáhnout třeba na laně. Pomáhat rukama je zakázáno a znamená to diskvalifikaci. Samozřejmě výjimkou je oprava poškozeného modelu či výměna baterií. Náhradní baterie si závodník nese v batohu s pitím a svačinou. V lese se tráví celé dopoledne a někdy i celý den. Zajímavostí je také vyprošťování převrácených nebo zapadlých modelů navijákem.

Letošní ročník opět startoval od klánovického koupaliště. Zde je vstup do zalesněného prostoru nejbliže od parkoviště. Start byl zkušeným organizátorem Petrem Komárkem stylově odmáván každému týmu státní vlajkou. Start probíhal od deváté hodiny v desetiminutových intervalech. Startuje se z rampy a vždy

Některé ze soutěžních modelů byly velmi realisticky zpracované

celý tým najednou pěkně za sebou. Důvodem desetiminutových intervalů bylo, aby jednotlivé týmy na sebe neviděly, nekopírovaly trasy předchozích týmů a zároveň nevznikala zácpa u kontrolních bodů. Hned po startu a ještě před prvním kontrolním bodem si již některé týmy začaly hledat pozici, kde se vlastně nacházejí. Jde o závod, tedy každý chce vyhrát a být v cíli v co nejkratší době.

Letošního ročníku se zúčastnilo rekordní množství týmů a RC modelů. Registrace závodníků probíhala přímo u kufru Komárkových automobilů a za přítomnosti Petra Komárka. První činností každého závodníka bylo označení a nalepení čísla svého týmu. Příprava před závodem byla všude vidět, vždyť závod i těm nejlepším trvá několik hodin. Všichni jezdci se těšili na nejtěžší přírodní překážky. Bohužel letos nepršelo jako vloni,

a tak brodění v blátě nebo v potoce nepřicházelo příliš v úvahu. Letos to byla „čistá“ práce. Šlo/jelo se krásným prosluněným lesem po cestách, cestičkách, necestách i terénu.

K vidění byly krásné zpracované modely, které byly někdy až k nerozeznání od skutečných vozidel. Majitelé měli na startu auta vyleštěná. Po startu jsem některé z nich obdivoval kvůli jejich úžasné maketovosti, jiné zase kvůli výkonům při závodu. Kontrolní body Petr Komárek dobře schoval. Bylo zajímavé sledovat některé týmy, jak se doslova toulají okolo kontrolního bodu a nemohou jej najít... Z mé strany v tom byla trocha škodolibosti. O to více se však musím sklonit před organizátorem soutěže Petrem Komárkem. Jsou vidět jeho dřívější zkušenosti z orientačních závodů. Jeho vynalézavost a důvtip pro různé schováčky je patrný.

Samozřejmě, že bylo zde i několik zajímavých míst pro fotografování. RC modely zde vynikly snad všechny. Lesní prostředí kromě klidu, ticha a nám v Praze tak vzácného čerstvého vzduchu nabízelo mnoho atraktivních míst

Během závodu se jezdeckové nevyhnuli ani opravám

GAZ 66 vzal na korbě i nájezdové rampy

Narovnávání převráceného modelu navijákem

Každý z modelů týmu P.R.E.A.T.T. 2 byl vybaven řetězy, lany a navijáky

pro zachycení momentek. Některé modely přišly během závodu například o světlo, ale na krásě jim to nic neubralo.

Závod absolvovaly i doma zhotovené RC modely nákladních automobilů, a to jak dvounápravové (například GAZ 66), tak i třínápravové (Tatra 6x6). Jak jsem psal výše, závod byl letos vypsán i pro kategorii Open. Té se zúčastnily hned tři týmy. Většina jejich modelů byla od firmy Traxxas. Problémy se však nevyhnuly nikomu. Někdo měl větší problémy, kvůli kterým musel i jeho tým odstoupit, někdo jen menší. Vše se dalo opravit, bylo pouze potřeba k tomu správně zasednout. Ale i s problémy šlo získat místo na „bedně“.

Vítězem závodu byl tým P.R.E.A.T.T. 2. Každý z jeho modelů byl vybaven řetězy, lany a hlavně navijáky. Tým na svých modelech neponechal nic náhodě a po třech hodinách a sedmačtyřiceti minutách si dojel pro vítězství. Některí se do cíle dostali až po více než osmi hodinách, ale i tak si zasluhují uznání. Uznání si zaslouží i nej-

mladší účastník závodu, sedmiletý Honzík, který si soutěž užíval se svým tatínkem. Závod má tedy o svoji budoucnost postaráno.

Statistika na závěr

Do závodu se přihlásilo celkem osmnáct týmů (nakonec dva nedorazily a dva se sloučily). V hlavní kategorii soutěžilo dvanáct týmů a v kategorii Open týmy tři. V obou kategoriích vyrazilo do závodu padesát dva RC modelů. Turisté a cyklisté měli v lese v Klánovicích co obdivovat. Několikrát jsem slyšel rodiče, jak se snaží svoje ratolesti od RC modelů odtrhnout příkazem: „Tak pojď už dál“. Jeden tým v průběhu závodu odstoupil. Do cíle dojelo čtyřicet šest RC modelů. Z tohoto údaje vyplývá, že do cíle nedorazilo 12% zúčastněných modelů. Nejrychlejší čas jsem již uvedl, nicméně poslední tým do cíle dorazil, dá se říct, že po celodenní pouti, po osmi hodinách a třiceti sedmi minutách. Členové tohoto týmu tak strávili na čerstvém vzduchu téměř celý

den, ale opravdu nebylo čeho litovat. Když nic jiného, pobyt a procházka na jarním sluníčku nikomu nemůže uškodit. Je to pohyb v lese, kterého má naše „počítačová“ doba takový nedostatek. No není to pro nás modeláře zážitek, vidět

tyto krásné RC modely na mechu a jehličí?

Již nyní se můžeme těšit na další, v pořadí již šestý ročník, který se bude konat v polovině dubna příštího roku.

Vladimír Mrština

Nejmladšímu účastníkovi závodu bylo teprve sedm let

Vidrholec 2015:

Pořadí	Tým	Jízdní čas
1.	P.R.E.A.T.T. 2	3:47
2.	B Team	3:49
3.	RC Merlin Team	3:54
4.	P.R.E.A.T.T. 1	4:18
5.	NALEZENCI - Plzeň	4:22
6.	Team 6	5:06
7.	Sebranci	5:18
8.	M Team Tachov	5:28
9.	VITOTEAM Expedition	5:40
10.	Černý Most	5:46
11.	Barňáci	7:05
12.	HL Expedition Team	8:37
13.	K-Team	4:46
14.	TRAX - team 1	6:15
15.	TRAX - team 2	Tým odstoupil

V kategorii Open jezdily většinou modely traxxa